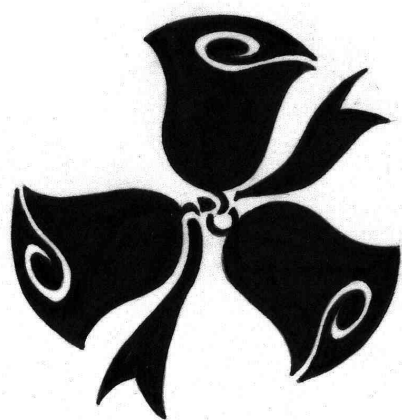

pošt. příhr. 469
111 21 Praha 1

ZPRAVODAJ

č.102

*At' zvonky nozezní ve Vašich duších naději
na spokojeně prožitý
rok 2006*

leden 2006

Vychází 4 x ročně

Ediční rada Zpravodaje: přátelé Soňa Neumannová (odp. redaktorka), Iva Apfelbecková (zástupce), František Ducháček, Věra Svobodová, Pavel Šulda a Dana Velebová

Kresby : přítelkyně Marie Tvrdková

Tisk : Zdeněk Misík

Internet: www.zahradkari.cz/hortiklub

ROZHOVOR O VÝSADBĚ OKRASNÉ ZELENĚ

Ptal se: J. Matěáško

Odpovídal: Ing. J. Tíkal

Otázka:

O Vás je známo, že jste od r. 1990 vysazoval na veřejné prostranství stromy a keře. Víte, kolik jich bylo?

Odpověď:

Nemám přesnou evidenci, ale stromů řádově stovky, keřů v tisících.

Otázka:

Zlí jazykové říkají, že jste chtěl především prodat vlastní výpěstky.

Odpověď:

Je pravda, že jsem dost dřevin pěstoval za účelem výsadby v obci. Po dobu starostování jsem za ně nic nepožadoval, obec nestály ani korunu. Jsou to ty aleje ve Školní, Růžové a Kunětické ulici, i část živých plotů okolo silnice. Nyní jsem účtoval režijní ceny a za práce polovinu katalogových cen. Výdaje z rozpočtu obce byly minimální.

Otázka:

Co Vás přivedlo k této činnosti?

Odpověď:

Tady bych uvedl několik údajů. Už v osmdesátých letech, kdy jsem se stal členem Hortiklubu, to byla pěstitelská záliba, snad poděděná po strýci Bachurovi. V Opočně jsem měl stánek s okrasnými keři a jednou za týden byl otevřen pro stovky zájemců o koupi rostlin i poradám o uspořádání zahrad. Vzdělání v tomto směru jsem si doplňoval na pravidelných přednáškách v zimě v Průhonicích i při poradách s odborníky. Význam výsadby okrasných dřevin jsem však neviděl jen v hodinách zkrášlování našeho životního prostředí, ale čím dál tím víc v potřebě vysoké zeleně a jejímu významu z hlediska našeho zdraví.

Otázka:

V čem vidíte tento význam?

Odpověď:

Vzduch, který dýcháme, je zamořen různými exhalacemi. Zbavil se sice síry po úpravách elektráren, negativním jevem je však působení oxidu dusíku a přízemního ozónu. Především velkým nárůstem automobilové dopravy došlo k emisím lehkých uhlovodíků a oxidu N. Problém je i zvýšení polévaté prašnosti. Celosvětově je to problém skleníkových plynů CO₂, které působí oteplování Země, rozpouštění ledovců a z toho hrozícími katastrofami. Je to i význam nepoměru se zvyšováním počtu obyvatel Země a úbytkem zeleně, likvidace pralesů, vznik pouští, u nás betonováním a asfaltováním velkých ploch.

Těmto negativním vlivům může částečně odpomocť zeleň rostlin, kdy asimilují CO₂ i další plyny, omezující prašnost. I při velkém rozptýlu ovzduší zůstává dostatečný význam mikroprostředí, tedy místa, kde žijeme. Čím víc bude zeleně, tím bude lepší vzduch pro naše plíce.

Význam má i dobře udržovaný trávník, vysoká zeleň - tedy stromy a keře ho znásobují. Je to dlouhodobá záležitost. Stromy sázíme především pro své potomky. Působí vlastně jakákoliv zeleň, okrasné zahradnictví má však ještě estetické hodnoty. Toto jsou tedy důvody, které uznávám pro svoji činnost, i když má časté překážky.

Otázka:

Řekněte něco o nich.

Odpověď:

Popsat všechna vandalství by dalo na celou stránku. Ničí se výsadba, která absolutně nikomu nepřekáží. Povytažují zasazené stromky, aby se neujaly, ulomí korunku, uříznou bez příčiny 3 m smrk. Poslední zjištěný případ: na kmínku zasažené katalpy byla odstraněna kůra - asi 10 cm. Mám hrůzu z toho, že je-li někdo schopen zničit zdravý strom, je jistě schopen ublížit i lidem. Že tím škodí nejen spoluobčanům, ale i sobě, není zřejmě při své debilitě schopen pochopit.

Druhou překážkou je naprosto dezolátní stav v organizaci a hlavně údržby zeleně v obci. Několik příkladů: v Pohřebačce vedle rybníka u Dostálů si vysázeli řadu mochny. Ta byla na podzim křoviňákem posečena, přesto zjara obrůstala, ale neokopáním je téměř zničena. K přečerpávačce u Chudých jsem vysázel podle dohody přísavník jako náhradu za zničený. Obecní zaměstnanci dostali příkaz okolo této udělat pořádek a dřevinu i s naváděcími prkénky odstranili. V komisi ŽP bylo dohodnuto zamulčování výsadby u Pomníku padlým v Pohřebačce a na točně v Opatovicích - neprovedeno. Po provedení první části asfaltového chodníku u „Dubovky“ jsem měl osázet stráňku u lávky. „Z pilnosti“ či z dobrých úmyslů, aby tato akce byla co nejdříve dokončena i s ozeleněním, jsem výsadbu provedl po celé délce první části. Radnicí to bylo ovšem posouzeno něco jako zločin a výsadba odstraněna. Měla být údajně před výsadbou provedena kultivace půdy. Že by to nebyl skutečný důvod je zřejmé z toho, že se kultivace nedělala a částečně byla znovu výsadba provedena do těch samých míst, co jsem ji provedl já. Škoda je především na vzrůstu keřů, které se mohly příznivě vyvíjet.

Veřejnou zeleň musí mít na starosti někdo, kdo má alespoň minimální znalosti z pěstování, jako je např. nejméně dvouletá péče o zasazené dřeviny, časná jarní okopávka k udržení vláhy a ničení plevelů apod.. Musí mít odpovědnost, ale i patřičné pravomoci, jako určování práce pomocníkům, možnost zálivky aj.. Pokud taková osoba v obci nebude, nebude ani kvalitní péče o veřejnou zeleň. Nevyřeší to schůze komise ŽP jednou za čtvrt roku, zůstane vždy jen orgánem poradním, nikoliv výkonným. Činnost na tomto úseku jsem přerušil. Pokud bude přijat zahradník, rád s ním navážu spolupráci.

Děkuji za rozhovor. Josef Matěáško

KLUBOVÝ ŽIVOT

SEKCE „KRÁSNÁ ZAHRADA“

**Přírodovědecká fakulta, Viničná č.7,
mezanin vlevo, sál Fotochemie, začátek 8³⁰ hod**

Těšíme se opět na Vás na přednáškách, pro které jsme připravili tato témata:

- 4.2.2006 Ing. Štolc: „Něco o flóře Kamčatky“
Ing. Dědečková: „Nové přístupy realizací zahrad v Evropě“
3.3.2006 Ing. Ondřej Fous: „Barevné řešení zahrad“
Ing. Knap: „Teplomilné okrasné dřeviny“ s projekcí obrazové dokumentace

Změna programu vyhrazena!

Všem přežeme krásný celý rok 2006.

/ Pavel Šulda /

SEKCE ARANŽOVÁNÍ

Adventní aranžování jsme si užily 29.listopadu 2005 opět s Míšou Kolářovou. Měla za sebou náročný víkend v hotelu Diplomat, kde byla za její účasti vánoční výstava. Obdivovala jsem ji a nejen já, že po takové akci byla schopna předvést na našem setkání nové nápady na vánoční výzdobu našich domovů a nevypadat unaveně.

Na závěr nám ještě udělala radost dárkem – svíčkou z palmového vosku a příslibem, že zase přijde mezi nás.

Příští setkání s Míšou se uskuteční v úterý 28.února 2006 opět v budově ČZS, Rokycanova ul. č.15. Scházíme se po 16 hod a začínáme přesně v 16³⁰ hod.

Na naše přání se budeme učit balit dárečky nevšedním způsobem. Doufám, že se sejdeme v hojném počtu, je nám tam všem vždy moc hezky.

Zaznamenejte si další termíny v roce 2006:

11.dubna
24.října
21.listopadu

Těším se na shledání.

Jiřina Heřmánková
tel.723 203 055

POZVÁNKA

na jarní setkání,

kteřé se uskuteční v sobotu **11. března 2006** v 8³⁰ hod

v Krajinově posluchárně Přírodovědecké fakulty UK v Praze 2, Benátská ul.č.2

Doprava:

- tramvaj č.18 a 24, výstupní stanice "Botanická zahrada", podél skleníků vzhůru Benátskou ulicí.

Program:

1. Zpráva výboru o činnosti jednotlivých sekcí
2. Zpráva o hospodaření klubu za rok 2005
3. Zpráva revizní komise
4. Přestávka
5. Přednáška pí. Šimčíkové – „Moderní zahrady v Dánsku a Švédsku“
6. Přestávka
7. Klubová činnost

Vstupné 40,- Kč

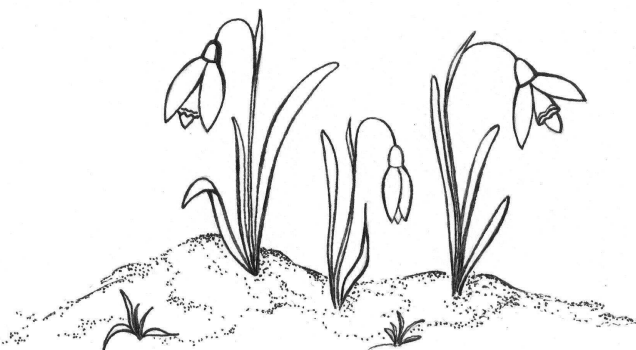
/ Věra Svobodová /

Sněženky

Sněženky mám rád a ještě raději je dávám. Je to takové malé nic do dlaně, ale už je to neklamná známka toho, že se blíží delší dny, teplo a vůbec celé to příjemnější, životnější roční období. Kdesi ve Švýcarsku říkali sněženkám (v překladu) kosí kvítek, protože když kvetou, je už slyšet zpívat kosy. Podle toho, jak dlouho sněženky kvetou se hádávalo jak bude dlouhé léto - pouhou přímou úměrou. Kdo na jaře spatří první sněženko, má si jí potřít oči a bude pak celý rok dobře vidět a oči ho nezabolí.

Na Kladensku se tvrdilo, že kdo najde sněženko už v listopadu, bude na Štědrý večer šťastný. Nu což, někdy se to podaří i bez sněženek.

A ještě jedna pověst je o sněženkách. Když Pámbů stvořil sníh, navrhl mu, aby si pro sebe vybral barvu sám. A tak sníh, který byl marnivý, škemral u trávy o zelenou, u růže o červenou, byl i u fialky a žlutou sháněl u slunečnice. Nepochodil, kytky jej odbyly. A tak si sedl a nařikal, že skončí jako vítr, který nikdo nemá rád, protože není vidět. Jen ta sněženko, skromňoučký kvítek, mu nezištně povídá: Kdybys nepohrdl mým skromným kabátkem, vem si ten. Od té doby je sníh bílý, ale sněženkám nikdy neublíží.

/ Dr. Václav Větvíčka z knihy „Moje vzpomínková dobrá jitra“ /